

S-au învederat faptul că în speță sunt incidente și disp. art.20 al.1 din Constituția României și implicit art.1 al Protocolului nr.1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului, care consacră dreptul persoanei fizice la respectarea bunurilor sale.

În drept, au fost invocate prevederile art.112 C.pr.civ., art.268 al.1 lit.c C.muncii, art.28 și art.208-211 din Legea nr.62/2011 a dialogului social, art.3 lit.c și 30 alin.5 din Legea cadru nr.330/2009, art.5 și art.6 din OUG nr.1/2010, art.3 lit.c și art.7 al.2 din Legea cadru nr.284/2010, art.1 al.1 din Legea nr.285/2010 și art.11 al.5 și art.20 al.1 din Constituția României.

Acțiunea este scutită de la plata taxei de timbru conform art.270 C.muncii republicat.

Pârâtul Inspectoratul Școlar al Județului Hunedoara a formulat *întâmpinare* (f.20) prin care a solicitat respingerea acțiunii ca nefondată și nelegală.

În fapt, pârâtul a arătat că, conform art.34 din Legea nr.330/2009 contestațiile în legătură cu stabilirea salariilor de bază individuale, a sporurilor, a premiilor și a altor drepturi care se acordă potrivit prevederilor legii sunt de competența ordonatorilor de credit, considerând că acțiunea introdusă fără parcurgerea procedurii speciale stabilită prin lege este tardivă, numai actul administrativ prin care s-ar fi soluționat o asemenea contestație putând fi atacat la instanța de judecată, astfel încât invocă excepția lipsei competenței materiale a Tribunalului Hunedoara.

Se invocă totodată excepția inadmisibilității cererii având în vedere faptul că reclamantii aveau posibilitatea depunerii și contestării în condițiile legii a drepturilor salariale stabilite așa cum au precizat anterior, iar actul normativ nu prevede acordarea altor drepturi.

Pe fondul cauzei, pârâtul a arătat că pentru perioada care face obiectul acțiunii, O.G. nr.15/2008 a fost modificată și completată prin O.U.G. nr.41/2009, menținută printr-un număr de 15 decizii pronunțate de Curtea Constituțională prin care au fost respinse ca inadmisibile excepțiile de neconstituționalitate referitoare la acest act normativ, astfel încât modificarea și completarea O.G. nr.15/2008 ulterior aprobării ei prin Legea nr.221/2008 s-a făcut prin măsuri care au rămas în vigoare ca soluții legislative care nu au confirmat soluția legislativă declarată neconstituțională conform Deciziei nr.983/30.06.2009.

S-a arătat totodată că, la nivelul lunii decembrie 2009 drepturile salariale au fost calculate conform OUG nr. 41/2009, deci prin preluarea nivelului acestora au fost respectate și disp. art.30 alin.5 din Legea cadru nr.330/2009, ce trebuie interpretate prin corelarea tuturor principiilor enunțate de lege la stabilirea sistemului de salarizare, inclusiv acela al sustenabilității financiare.

A menționat pârâtul că un aspect important este și acela ca aplicarea prevederilor legii cadru s-a prevăzut a se realiza etapizat în perioada 2010 – 2015, prin modificarea succesivă a salariilor de baza, iar din motivarea emiterii O.U.G. nr.1/2010 rezulta caracterul excepțional al măsurilor luate tocmai pentru a preveni posibilitatea discriminării.

Sub aspectul probațiunii, la dosarul cauzei au fost atașate înscrisuri.

Din examinarea actelor și lucrărilor dosarului, instanța reține următoarele:

Analizând cu precădere *excepțiile invocate* prin *întâmpinare* de pârâtul Inspectoratul Școlar al Județului Hunedoara, instanța apreciază că acestea sunt nefondate.

Astfel, în ce privește excepția necompetenței materiale a Tribunalului de a soluționa prezenta cauză, apreciază că acțiunea de față, care are ca obiect plata unor diferențe de drepturi salariale, reprezintă de fapt un conflict de drepturi întemeiat pe disp. art.266 C.muncii republicat, iar conform disp. art.2 pct.1 lit.c C.pr.civ., instanța cu plenitudine de competență în materia conflictelor de drepturi este tribunalul. Cum potrivit art.269 al.2 C.muncii republicat cererile referitoare la cauzele privind judecarea conflictelor de munca se adresează instanței competente în a cărei circumscripție reclamantul își are domiciliul, reședința sau sediul, după caz, raportat la domiciliul reclamantului rezultă ca Tribunalul Hunedoara are competența materială și teritorială de soluționare a prezentei cauze.

Cu privire la excepția inadmisibilității acțiunii raportat la disp. art.34 al Legii nr.330/2009 care prevede contestarea dispoziției de reîncadrare pe calea unei proceduri prealabile sesizării instanței, se apreciază că raportat la împrejurările concrete ale cauzei de față, reclamantul s-a aflat în imposibilitate obiectivă de a parcurge efectiv procedura prealabilă, întrucât la momentul

întocmirii deciziei de reîncadrare nu exista pronunțată hotărâre judecătorească prin care să i se recunoască acordarea diferențelor salariale rezultate din neaplicare Legii nr.221/2008 pentru perioada 01.10.2008 – 31.12.2009, această hotărâre fiind pronunțată în cursul anului 2010. În consecința nici salariul reclamantului din luna decembrie 2009 nu cuprindea aceste diferențe, pentru a putea justifica contestarea în termenul și în condițiile art.34 sus amintit, a deciziei de reîncadrare.

Cum în cursul lunii decembrie 2009, reclamantului nu i-au fost calculate, stabilite și nici achitate salariile majorate în conformitate cu prevederile Legii nr.221/2008, la emiterea deciziei de reîncadrare în baza Legii nr.330/2009, începând cu data de 1 ianuarie 2010 nu a avut loc o diminuare a noilor salarii stabilite, situație în care reclamantul nu puteau justifica interes în formularea unor contestații. În concret, s-a perpetuat refuzul de acordare a majorărilor salariale prevăzute de Legea nr.221/2008. Doar ulterior emiterii deciziei de reîncadrare, reclamantului i-a fost recunoscut pe cale judecătorească dreptul la acordarea diferențelor salariale rezultate din neaplicarea Legii nr. 221/2008, inclusiv în ceea ce privește includerea acestor majorări în salariile aferente lunii decembrie 2009.

Astfel doar o data cu obținerea hotărârii judecătorești sus menționate reclamantului i s-a născut efectiv dreptul de a solicita acordarea diferențele salariale rezultate din neaplicarea Legii nr.221/2008 și în continuare, respectiv pentru perioada 01.01.2010 – 31.12.2010.

Fața de cele menționate anterior, rezulta ca în cauza nu poate fi reținută aplicabilitatea disp. art.109 al.2 C.pr.civ. și în consecința se va respinge și excepția inadmisibilității acțiunii.

În ceea ce privește **fondul cauzei**, se rețin următoarele:

Reclamantul face parte din categoria personalului didactic, are calitatea de salariat al unității școlare parate și calitate avută și în perioada vizată în acțiune.

Pentru intervalul 01.10.2008 – 31.12.2009 reclamantului i s-a recunoscut dreptul de a beneficia de prevederile Legii nr.221/2008 conform hotărârii judecătorești atașate, respectiv sentința civilă nr.1441/LM/2010 pronunțată de Tribunalului Hunedoara în dosarul nr.1795/97/2009 (f.6), instanța de judecată reținând în motivarea soluției ca prin OG nr.15/2008, privind creșterile salariale ce se vor acorda în anul 2008 personalul didactic din învățământ, aprobată cu modificări prin Legea nr.221/2008, s-au prevăzut o serie de creșteri salariale personalului didactic și pentru cel didactic auxiliar, începând cu data de 01.10.2008. Ulterior, Guvernul a emis o serie de ordonanțe de urgență, prin care se reduc majorările salariale la care ar fi avut dreptul personalul din învățământ, în temeiul Legii nr.221/2008, însă Curtea Constituțională a constatat de fiecare dată neconstituționalitatea acestora .

În același sens s-a pronunțat și Înalta Curte de Casație și Justiție prin Decizia nr.3/2011 pronunțată în soluționarea recursului în interesul legii.

În această situație este evident ca salariul reclamantului trebuia calculat cu includerea diferențelor salariale acordate prin Legea nr.221/2008 și recunoscute prin hotărâri judecătorești, inclusiv în ceea ce privește salariile cuvenite pe luna decembrie 2009.

Or, în conformitate cu prev. art.30 alin.5 din Legea nr.330/2009, „*în anul 2010, personalul aflat în funcție la 31 decembrie 2009 își va păstra salariul avut fără a fi afectat de măsurile de reducere a cheltuielilor de personal din luna decembrie 2009...*”. Reglementari asemănătoare sub aspectul obligativității menținerii în plată a cuantumului salariului avut de personalul plătit din fonduri publice, deci inclusiv personalul didactic și didactic auxiliar din învățământ, se regăsesc și în cuprinsul art.5 alin.1 și art.6 alin.1 din OUG nr.1/2010.

Față de succesiunea actelor normative enumerate, având în vedere deciziile Curții Constituționale, Decizia nr.3/2011 a Inaltei Curți de Casație și Justiție, dar și dispozițiile hotărârii judecătorești prin care au fost obligați paratii să-i calculeze și să-i acorde reclamantului drepturile salariale pe perioada 01.10.2008 – 31.12.2009 cu includerea majorărilor prevăzute de Legea nr.221/2008, precum și față de dispozițiile art.30 al.5 al Legii nr.330/2009 și al art.5 alin.1 și art.6 alin.1 din OUG nr.1/2010, rezulta ca pentru intervalul 01.01.2010 – 31.12.2010 reclamantului trebuia să i se calculeze și să i se plătească drepturile salariale lunare tot prin includerea

majorărilor operate prin Legea nr.221/2008. Aceasta, pentru a nu se ajunge la situația interzisă prin lege de a nu se acorda personalului aflat în funcție în anul 2010 un salariu cel puțin egal cu cel aflat în plată în luna decembrie 2009.

Având în vedere motivele de fapt și de drept mai sus enunțate, raportat la prev. Legii nr.330/2009, acțiunea în conflict de drepturi, astfel cum a fost formulată de reclamant va fi admisă ca întemeiată.

Ca urmare, vor fi obligați pârâții la calculul și plata diferențelor de drepturi salariale neacordate, reprezentând diferențele dintre drepturile salariale efectiv încasate și cele cuvenite în conformitate cu prevederile Legii Cadru nr.330/2009, raportat la prevederile Legea nr.221/2008, începând cu data de 01.01.2010 și până la 31.12.2010. Pentru o justă despăgubire și pentru repararea prejudiciului suferit, în baza art.161 alin.4 Codul muncii, se va dispune actualizarea acestor sume cu indicii de inflație la data plății efective.

Văzând că nu s-au solicitat cheltuieli de judecată.

Pentru aceste motive,

În numele legii,

HOTĂRĂȘTE:

ADMITE acțiunea în conflict individual de muncă formulată de către **SINDICATUL ÎNVĂȚĂMÂNT PREUNIVERSITAR JUDEȚUL HUNEDOARA**, cu sediul în mun. Deva, str. Gh. Barițiu, nr.2, jud. Hunedoara, în numele și pentru membrul de sindicat, reclamant **SCORPIE TITI GABRIEL**, cu domiciliul procesual ales la sediul Sindicatului Învățământ Preuniversitar Județul Hunedoara, împotriva pârâților **INSPECTORATUL ȘCOLAR AL JUDEȚULUI HUNEDOARA**, cu sediul în Deva, str. Gh. Barițiu, nr.2, jud. Hunedoara și **CLUB SPORTIV ȘCOLAR „CETATE”**, cu sediul în Deva, str. Axente Sever, nr.3, jud. Hunedoara și în consecință:

Obligă pe pârâți la calculul și plata către reclamant a diferențelor de drepturi salariale neacordate, reprezentând diferențele dintre drepturile salariale efectiv încasate și cele cuvenite în conformitate cu prevederile Legii Cadru nr.330/2009, raportat la prevederile Legea nr.221/2008, începând cu data de 01.01.2010 și până la 31.12.2010, actualizate în funcție de indicii de inflație la data efectivă a plății

Fără cheltuieli de judecată .

Cu drept de recurs în termen de 10 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședință publică, azi, 24 ianuarie 2012.

Președinte
Filimon Cornelia

Asistenți judiciari
Oșan Adriana Geta Galici Ciprian Virgil

Grefier
Barb Andreea Elena

07.03.2012
4 ex - FC/BAE

